

6593 Enefte Beh. af Finansloov. f. Finantsaaet fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 6594

forsøgt paa at haandhave Udgifterne til Forstærkningsmandskabets og det syvaarige Mandskabs Indkaldelse med den Grund, at det skulde være fastsat ved Loven, men det har man nu omfider opgivet, og det vil jeg derfor ikke opholde mig ved. Derimod er der i den Modstand, der fra Regjeringens Side reises imod at lade Folkethinget igjennem Finantsloven faae en afgjørende Indflydelse paa disse finansielle Spørgsmaal, og overhovedet i Tendentzen til at lade de organisatoriske Love være de bestemmende for Statens Udgifter, en Bestræbelse efter at gjøre Finantsloven til en Art Registrering over de ved Normalbudgetter i forskjellige Love fastsatte aarlige Udgifter, og altsaa at indskrænke den virkelige Bevilling for det enkelte Finantsaar til ubetydelige Poster. See, det er denne Bestræbelse, jeg vil modsætte mig, og derfor er det, at jeg ikke viger paa dette Punkt. Det er jo ogsaa en god Stilling for Folkethinget, at denne Bestræbelse ikke er overensstemmende med Grundlovens Aand, saa lidt som at Ministeriet har forlangt Afgjørelsen paa dette Punkt af Sagen; men at det kun har gjort dette efter sin Billaarlighed og fordi det efter den Stilling, hvori det nu overhovedet har sat sig mellem de to Thing, har troet, at det for denne var det Hensigtsmæssigste. Naar det deels af en Minister, deels af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Naasløff) er blevet fremstillet, som om det var en Smødefommen imod Folkethinget, en Hensyntagen til Folkethinget, at Ministeriet netop stillede sig saaledes, saa vil jeg naturligvis ikke antage, at det er en Spot. Det er jeg overbevist om, at dette ikke er deres Mening; men for mig kunde der ikke siges noget mere Spottende; den, der ret vilde udtrykke sin Overbeviisning om, at Folkethinget ikke var Andet end en Stygge af en Magt, kunde ikke sige Noget, der var værre, for mig idetmindste, at høre paa. Jeg skal dermed have sluttet min Udtalelse, idet jeg med stor Sindro gaaer til under den Afstemning, som Ministeriet har tvunget os til, for

at opretholde Folkethingets grundlovmæssige Stilling, at give min Stemme i den Retning, som det Mindretal i Finantsudvalget, hvortil jeg hører, har foreslaaet.

Formanden: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm) har Ordet.

C. B. Nyholm: Jeg frafalder Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Sall: Den høitærede Rigsdagemand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) begyndte det Foredrag, han for lidt siden holdt, med den Erklæring, at han vilde komme med noget ganske Nyt angaaende det hele Forhold, hvorom vi nu have forhandlet saalænge, og jeg troer, at denne Erklæring blev modtagen med glad Overraskelse, thi efterat vi i længere Tid have hørt omtrent det Samme, var det en Tilfredsstillelse at erfare, at det, som nu skulde komme, vilde være noget Nyt. I en vis Henseende blev man heller ikke stufset i sin Forventning, forsaavidt der virkelig kom Noget frem, som maatte kaldes nyt, men det, der betog Glæden, var, at det viste sig, at det Nye var fuldstændig uvigtigt, hvorimod der udeblev en Deel, med Hensyn til hvilket jeg ikke tvivler om, at den ærede Rigsdagemand, efter hvad han selv i Begyndelsen af sit Foredrag antydede, vilde have kunnet levere noget virkeligt Interessant og Nyt. Det ærede Medlem begyndte med en historisk Oversigt, og ihvorvel det mulig paa den Tid af Dagen og efter saa lange Forhandlinger kunde være betænkeligt at begynde saa langt tilbage som med, hvad der foregik i 1866, maa man dog give den ærede Rigsdagsmand fuldstændig Ret, naar han sagde, at han netop troede at kunne fremføre Endeel derom, som specielt kunde være af Interesse. Hvad den ærede Rigsdagsmand